

EXPUNERE MOTIVE

Lumea moderna de astazi si în special provocarile si cerintele existente pe toate planurile impun o colaborare cat mai stransa între fortele politice care au aceeași viziune, colaborare care trebuie să fie consolidata pe calea dialogului si a actiunilor comune, în centrul demersurilor fiind absolut necesar sa se puna primul legii și respectul pentru drepturile fundamentale ale cetățeanului.

Tinând cont de lumina dezvoltării remarcabile a relațiilor sociale, dat fiind ca, în afara granițelor țării, comunitățile de romani sunt tot mai numeroase, numai în Italia avem peste 800 de mii de romani rezidenți, cifra pe care o regăsim și în Spania și dacă luăm în calcul numărul foarte mare al conationalilor care muncesc fără acte legale rezulta ca în afara granițelor României avem milioane de romani (potrivit estimărilor oficiale ale statului român în străinătate avem aproximativ 10 milioane de români, din care aproximativ 829.715 de romani se afla în Spania, conform datelor Oficiului spaniol pentru străini, 953.000 de români se afla în Italia, conform Institutului Național de Statistica al statului gazda și 210.000 de persoane de origine română în Canada, conform informațiilor Statistics Canada¹).

Pentru aceștia statul român a elaborat și pus în aplicare Strategia Națională pentru Românii de Pretutindeni, denumită în continuare **Strategia**, un document-cadru care și-a propus să stabilească, pentru intervalul 2011-2020, direcții de acțiune, măsuri și mijloace destinate pastrării, afirmării și promovării identității relațiilor României cu conationalii din afara granițelor având la baza repere juridice fundamentale: Constituția României, al cărei articol 7 atestă preocuparea statului român pentru românii din străinătate, Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat romanilor de pretutindeni, precum și documentele programatice internaționale privind protecția drepturilor și libertăților minorităților naționale.

Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția Cadru pentru Protecția Minorităților Naționale a Consiliului Europei, Carta Europeană a Limbilor Regionale sau Minoritare, Convenția pentru Protecția Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și Directiva Consiliului European 2000/43/EC implementează principiul tratamentului egal al persoanelor.

Strategia este un instrument de politica externă a României, ce urmărește respectarea drepturilor persoanelor de etnie română din afara granițelor României. Ea vizează creșterea prestigiului etnicilor romani în statele de cetățenie/rezidență, recunoscând importanța lor ca potențiali promotori ai valorilor românești în afara granițelor în vederea menținerii, promovării și afirmării identității etnice, lingvistice, religioase și culturale. Din această perspectivă, statul român urmărește garantarea de către statele de cetățenie/rezidență, a drepturilor etnicilor romani în ceea ce privește

asumarea si pastrarea identitatii etnice, dreptul de utilizare a limbii romane in educatie, religie, cultura si mass-media.

În acest sens, statul roman a stabilit un dialog permanent cu organismele guvernamentale din statele de adoptie ale romanilor cu institutiile europene și organizațiile internaționale cu atribuții în domeniul protecției minorităților naționale și a emigranților.

În ciuda acestor eforturi statul roman a dovedit, în numeroase cazuri, că nu este pregătit să acționeze în vederea aparării drepturilor și libertăților ce le revin în calitate de cetățeni romani și totodată europeni, (cum ar fi Italia care are aproximativ 25 de milioane de cetățeni plecați peste hotare, dar care sunt reprezentați în toate instituțiile statului asemeni cetățenilor rămași în Peninsula sau ca oricare alt cetățean european, având în vedere că Italia este membră UE, ca și România de altfel, dar a înțeles mult mai bine ca noi ca orice cetățean are obligații, dar și drepturi informându-și în timp util populația).

Având în vedere experiența țărilor europene în ceea ce privește propria lor diaspora și aici vorbim în special de Italia, Franța sau Israel, era absolut necesar ca și România să manifeste interes pentru relațiile cu românii din afara granițelor țării și pentru crearea unor sisteme de legături cu conaționalii de peste hotare asta cu atât mai mult cu cât politica externă a României a susținut insuficient diaspora românească fapt care a dus la divizarea ei. În acest context un schimb de experiență în cercetarea și susținerea diasporei se dovedește a fi vital pentru a ține pasul cu schimbările istorice ale acestui secol și pentru a ne adapta realităților de zi cu zi.

Realitățile românești ne confirmă însă că diaspora noastră poate fi împărțită în două secțiuni impotante. Putem spune, fără a greși, că avem de-a face cu două diaspore, cea de dinainte de 89 și cea de după revoluție. În primul caz avem de-a face cu intelectuali, care s-au integrat în țările adoptive, cu adresa postală cunoscută sau cum spunem noi românii cu "număr la poartă" ceea ce denotă stabilitate.

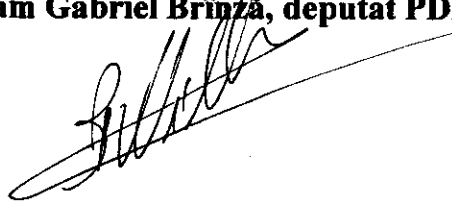
În cel de-al doilea caz diaspora de după 89 este una fluctuantă și formată în special din cauza lipsurilor financiare care i-a determinat să plece în afara granițelor țării. Este tipicul romanilor plecați pentru o perioadă determinată pentru a-și satisface nevoile materiale și îi regăsim preponderent în Italia și Spania. Sunt în special romani cu studii medii, dar pentru care străinătatea înseamnă doar accesul la resurse financiare, sederea lor limitându-se pe o perioadă determinată.

Și potrivit datelor oficiale cele mai multe probleme sunt în rândul diasporei formate după revoluție, care necesită și un sprijin constant și consistent din partea statului român pentru a se putea evidenția în vederea promovării României și a valorilor autentice românești în afara granițelor țării.

Constituirea unui fond pentru repatrierea trupurilor neînsufleteite ale romanilor care își pierd viața în străinătate, este una din problemele stringente ale romanilor din diaspora și pentru care statul român nu a identificat încă, parghiile necesare astfel încât conaționalii să poată fi, cu adevărat, sprijiniți de statul român. Aceasta problema își poate găsi rezolvare prin formarea unui fond de necesitate din bugetul Departamentului Romanilor de Pretutindeni care, așa cum și numele ei o sugerează, trebuie să se ocupe și să sprijine românii din afara granițelor țării. 1 % din bugetul DRP este indicat să formeze fondul din care să se poată plăti cheltuielile de repatriere a cetățeni romani, decedați în afara granițelor țării, care se află în situații deosebite, respectiv familia nu dispune de resurse financiare pentru plata transportului (situație

ce trebuie dovedită, în urma unei anchete sociale realizată de reprezentanții misiunilor diplomatice ale României în străinătate, dar și prin acte justificative, depuse de membrii familiei decedatului, respectiv: adeverință de salariu, cupon pensie, prin care să se dovedească faptul că bugetul familiei nu depășește, pe membru de familie, valoarea venitului minim garantat prevăzut de lege (Legea nr. 416/2001, privind venitul minim garantat, consolidată în 2009).

INIȚIATOR,
William Gabriel Brînză, deputat PDL

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'William Brînză', written over a horizontal line.